

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Avd 7:2

DOM

Referens nr
79021655

DB 433

Sida
1 (10)Datum
1992-08-10Mål nr
B 1421-92Meddelan
Göteborg

Akthil. 56

PARTER (antal tilltalade 1)

Aklagare	Namn, tjänsttitel och åklagarmyndighet Estreen, Per Wilhelm, tf chefsåklagare Åklagarmyndigheten i Göteborg		
Målsägande	Efternamn, tilltalsnamn samt yrke/titel Ångqvist, Björn		
	Postadress Norra Dragospelsgatan 14, 421 43 VÄSTRA FRÖLUNDA		Ratts hjäl
	Ombud/Biträde von Sydow, Birgitta, advokat Box 5052, 402 22 GÖTEBORG		
	☐ Biträde enligt rättsbalken ☒ Målsägardebiträde		
Tilltalad	Efternamn och alla förnamn Partinen, JARI Leo Tomas		
	Personnummer 621015-4974	Yrke/Titel	
	Postadress Göteborgsvägen 107, 433 63 PARTILLE		
	Medborgare i		
	Frihetsberövande Häktad		Ratts- hjälp
	Försvare Gedda, Fredrik, advokat Fredsgatan 1, 411 07 GÖTEBORG		☒ Offentlig försvarare ☐ Ombud

DOMSLUT

Den tilltalade har begått följande brott	Brottsbenämning Försök till dräp	Lagrum 3 kap 2 § och 11 § samt 23 kap 1 § brottsbalken
Brottspåföljd mm	Påföljd Den tilltalade skall överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning	
	Särskild föreskrift	
☐ forts blad		

Postadress
404 83 GÖTEBORGGatuadress
RådhusetTelefon
031-63 80 00Telefax
031-Exp tid månd-fred
9-14

Datum
1992-08-10

Personnummer
621015-4974

Frivårds- myndighet	Myndighetens namn		1992-08-10	621015-4974
Övervakare	Efternamn, tilltalsnamn samt yrkestitel		Telefonnummer	
	Postadress			
Tillgodoräk- nande av fri- hetsberövande mm				
Andra lagrum som åberopas				
Särskild rättsverkan mm	Utvisning samt sådan särskild rättsverkan mm som tas upp i saköreslängd			
	forts blad			
	Annan särskild rättsverkan			
Följande åtal ogillas				
Skadestånd Beslut i övriga frågor	1. Partinen skall utge skadestånd till Björn Ångqvist med sjuhundratvåttusenfyrahundrafemtiofem (702 455) kr jämte ränta därpå enligt 6 § räntelagen från den 18 mars 1992 tills betalning sker 2. Ångqvist äger rätt att senare framställa skadeståndsanspråk för inkomstbortfall, kostnader och olägenheter i övrigt. Han äger därjämte rätt att framställa ytterligare skadeståndsanspråk för det fall nya skador till följd av brottet skulle visa sig i framtiden 3. Birgitta von Sydow tillerkänns ersättning av allmänna medel med sextioåttatusenåttahundratrettiofem (68 835) kr, varav 61 410 kr för arbete, 7 200 kr för tidsspillan och 225 kr för utlägg. Av ersättningen utgör 13 767 kr mervärdeskatt 4. Fredrik Gedda tillerkänns ersättning av allmänna medel med femtioåttatusenettahundrasjuttiofem (58 175) kr, varav 51 175 kr för arbete, 6 400 kr för tidsspillan och 600 kr för utlägg. Denna kostnad varav 11 635 kr utgör mervärdeskatt, kostnaden för målsågandebiträdet samt kostnaden för muntlig bevisning skall stanna på staten			

DOM

Dom nr	Sida
DB 433	3

Domslut, fortsättning

Datum	Personnummer
1992-08-10	621015-4974

Forts. betr.
21

Skadestånd Beslut i övriga frågor

5. Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) skall bestå för uppgifterna i det i målet ingivna rättspsykiatriska utlåtandet jämte bilagor (aktbil. nr 46)
6. Partinen skall kvarbli i häkte till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom

YRKANDEN

Se bilaga nr 1.

Angqvist har yrkat att Partinen förpliktas utge skadestånd till honom med 702 455 kr i enlighet med vad som framgår av bilaga 2 och 3. Han har yrkat ränta på det angivna beloppet enligt 6 § räntelagen från den 18 mars 1992 tills betalning sker. Han har förbehållit sig rätt att senare få framställa skadeståndsanspråk för inkomstbortfall, kostnader och olägenheter i övrigt. Därjämte har han förbehållit sig rätt att få framställa ytterligare anspråk för det fall nya skador till följd av brottet skulle visa sig i framtiden.

FRIHETSBERÖVANDE

Jari Partinen har med anledning av misstanke om brott som prövats genom denna dom varit berövad friheten som anhållen respektive häktad från den 19 mars 1992 till denna dag eller under sammanlagt etthundrafyrtiofyra (144) dagar.

DOMSKÄLANSVARSPRÅGEN

Jari Partinen har varken kunnat erkänna eller förneka gärningen. Han har uppgett att han handlat i ett psykotiskt tillstånd och att han inte har något minne av vad som inträffat vid tillfället.

Björn Angqvist har hörts som målsägande. Angqvist är döv sedan barn-
domen och han har vid huvudförhandlingen hörts genom teckenspråk-
tolk. Angqvist har uppgett: Han hade haft besvär av astma den
aktuella kvällen. För att astmabesvären skulle lätta åkte han till
Skatås motionsområde för att ta en promenad. Han ställde sin bil vid
Kärralunds parkeringsplats. Klockan var då 21.30. Han gick sedan fram
till motionsslingorna och promenerade längs den asfalterade rullskid-

banan. Han skulle sedan göra ett toalettbesök och gick mot några toaletter som är belägna vid en grusplan i närheten av rullskidbanan. Han skulle gå in på handikaptoaletten men dörren till denna var låst. Han tyckte detta var underligt, eftersom belysningen inne på toaletten var släckt. Han gick in på toaletten intill men kände där-
efter ytterligare en gång på dörren till handikaptoaletten. Han gick sedan iväg från toaletterna och hade hunnit gå tio meter då en man kom fram till honom och ställde sig i hotfull ställning. Ångqvist hade aldrig sett mannen förut. Mannen var iklädd en jacka med ljus krage och jeansbyxor. Han var kraftig och föreföll att vara 25 år eller något äldre. Ångqvist fortsatte att gå. Mannen började då att springa efter Ångqvist, som också började springa. Mannen kom ifatt Ångqvist och tog tag i honom och höll fast honom som i ett skruvstäd. Mannen höll ett grepp om halsen på Ångqvist och tryckte ner honom. Han kände att han höll på att kvävas. Han försökte göra klart för mannen att han var döv men mannen, som hade ett håfullt ansiktsuttryck, fortsatte att hålla honom nedtryckt och satte fingrarna i öronen på honom. Han kände att det började blöda från öronen. Mannen slog vildsint mot hans ansikte och tog tag i hans fingrar och orsakade ett brott på ena lillfingret. Mannen tryckte in sina fingrar och grävde med fingrarna i ögonen tills synen försvann och allt blev becksvalt. Han försökte under tiden försvara sig genom att fatta tag om mannens handleder. Mannen lyfte sedan upp Ångqvist och bar honom till ett intilliggande kärr och lade ner honom med ansiktet mot vattnet. Mannen tryckte sedan ner hans huvud i det halvmeterdjupa vattnet. Ångqvist gjorde kraftigt motstånd och försökte vränga sig loss. Mannen höll emellertid fast honom med båda händerna och tryckte ner huvudet under vattnet fyra - fem gånger. Ångqvist lyckades därefter föra huvudet mot en trädgren, som låg under vattnet, och kunde på så sätt få lite luft och hindra att huvudet kom helt under vatten. När mannen märkte att han inte lyckades fattade han tag i Ångqvists jacka och drog denna över Ångqvists huvud. Mannen fortsatte sedan efter ett kort uppehåll angreppet genom att slå minst sju kraftiga slag med en trädgren mot Ångqvists bakhuvud. Mannen flåsade och verkade trött. Ångqvist fick tag om trädgrenen och kände att mannen inte längre höll fast i den. Mannen kan ha fått uppfattningen att Ångqvist var död eller döende. Angreppen upphörde i vart fall och Ångqvist låg kvar i

vattnet under 30 minuter för att inte visa för mannen att han levde. Han irrade sedan omkring i området under hela natten och ropade för att påkalla hjälp. Han lyckades till slut hitta vägen fram till ett hus där han visste att det fanns folk. Han fick hjälp där och fick då reda på att klockan var sju på morgonen. Han fördes med ambulans till Östra sjukhuset där han fick ena handen gipsad. Därefter fördes han till Sahlgrenska sjukhuset för operation av ögonen. Läkaren där förklarade att han hade fått en mycket allvarlig ögonskada. Efter operationen kunde han inte se något alls. Han fick ligga kvar på sjukhuset under tre månader och genomgick en verklig personlighetskris under denna tid. Han hade mardrömmar och kände det som mycket nervpåfrestande att hela tiden befinna sig i ett mörker. Han har blivit helt blind på vänster öga och kan endast svagt uppfatta ljusskillnader med höger öga. Han har tidigare under trettio år haft ett eget företag i reklambranschen där han bl.a. sysslat med formgivning och fotografering. Det är nu omöjligt för honom att fortsätta att arbeta. Han är helt beroende av hjälp från anhöriga för att klara sig och han känner att hans framtid enbart är fylld av problem.

Partinen har uppgett: Han har inga minnesbilder alls av de händelser som Ångqvist beskrivit. Han befann sig på en toalett i Skatåsområdet på morgonen efter den aktuella natten. Det första han kom att tänka på när han vaknade där var att han varit i slagsmål med några ungdomar i Partille centrum. Han minns inte vad som i övrigt hänt den aktuella dagen eller dagarna före. Han var vid denna tid psykiskt nedbruten och hade ångestkänslor och självmordstankar. Han hade i augusti 1991 sökt hjälp vid St Jörgens sjukhus och hade då fått medicin för sina besvär. Han avbröt emellertid medicineringen, eftersom den gjorde honom trött. Han var sedan under två månader på Filippinerna och drack där stora mängder alkohol. Han återvände från resan i november och fick då ambassadens hjälp med att ta sig hem. Han har därefter varit arbetslös och helt utan sysselsättning och har mesta tiden uppehållit sig i sin bostad.

Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat bl.a. rättsintyg, utlåtanden från Rättmedicinalverket och fotografier över Ångqvists och Partinens skador, fotografier över Ångqvists och Partinens kläder

samt utlåtande från Statens kriminaltekniska laboratorium. Av denna bevisning framgår bl.a. att Ångqvists och Partinens kläder varit kraftigt nedsmutsade och att det förekommit blodfläckar på såväl Ångqvists som Partinens kläder. Det kriminaltekniska utlåtandet innehåller som slutsats bl.a. att det på Partinens jeans och tröja påvisats blod och att skäl talar för att blodet kommer från Ångqvist och att det kan uteslutas att blodet kommer från Partinen. Utlåtandet innehåller även en redovisning av en undersökning av olika fibrer som påträffats på Ångqvists resp. Partinens kläder. Slutsatsen i denna del är följande.

På material med anknytning till Partinen iaktogs totalt sju fibrer som överensstämmer med två fibertyper i fibervaran i jackan 17 (Ångqvists jacka). På material med anknytning till Ångqvist iaktogs totalt arton fibrer som överensstämmer med gröna bomullsfibrer i tröjan 12 (Partinens tröja). Sammantaget ger detta skäl för att material med anknytning till Partinen och material med anknytning till Ångqvist varit i direkt kontakt med varandra.

De skador Partinen företett vid en undersökning den 19 mars 1992 har redovisats i ett utlåtande från Rättsmedicinalverket. Av detta utlåtande framgår bl.a. att Partinen haft blåroda missfärgningar av huden på båda handlederna.

Ångqvists uppgifter förtjänar tilltro och tingsrätten finner genom hans uppgifter samt fotografierna och läkarintygen över hans skador utrett att Ångqvist blivit utsatt för det våld som åklagaren påstått. Det är genom den angivna bevisningen även utrett att Ångqvist genom våldet förorsakats de skador åklagaren påstått. Tingsrätten finner genom Ångqvists uppgifter sammanställda med det kriminaltekniska utlåtandet och övrig utredning även klarlagt att det är Partinen som tillfogat Ångqvist dennes skador. Partinen har således efter att ha tillfogat Ångqvist mycket allvarliga skador burit denne till en vattensamling och där upprepade gånger tryckt ner Ångqvists huvud under vattnet och slagit Ångqvist i huvudet med en trädgren. Av Ångqvists uppgifter framgår att han gjort kraftigt motstånd men att Partinen inte upphört med angreppen förrän Ångqvist legat till synes livlös i

vattensamlingen. Vad som framkommit om Partinens handlande visar enligt tingsrättens mening att Partinen haft uppsåt att döda Ångqvist. Det våld Partinen utövat har varit av sådant slag att det även förelegat en fara för att Ångqvist skulle bli berövad livet. Tingsrätten finner på grund av det anförda åtalet styrkt och att gärningen skall bedömas på det sätt åklagaren gjort.

PAFÖLJDSFRÅGAN

Jari Partinen förekommer under ett avsnitt i kriminalregistret. Han dömdes den 13 september 1984 av Göteborgs tingsrätt, avd 8, för rymning till villkorlig dom.

I målet har gjorts rättspsykiatrisk undersökning. Denna har utförts av chefsöverläkaren Martin Elton vid undersökningsenheten i Vadstena. I utlåtande över undersökningen daterat den 7 juli 1992 anges att Partinen begått gärningen under påverkan av en allvarlig psykisk störning, att medicinska förutsättningar föreligger att överlämna Partinen till rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap 3 § brottsbalken samt att risk för återfall i brottslighet av allvarligt slag föreligger om Partinen inte får adekvat psykiatrisk vård, varför det föreligger förutsättningar att förena den rättspsykiatriska vården med särskild utskrivningsprövning.

Efter det att den rättspsykiatriska undersökningen slutförts överfördes Partinen till psykiatriska kliniken vid Mölndals sjukhus. Överläkaren där, Bengt Artén, har i ett intyg, som ingetts till rätten, uttalat bl.a. att han efter att ha samtalat med Partinen den 9 juli 1992 under sammanlagt tre timmar funnit att Partinen för närvarande inte har en så allvarlig psykisk störning som avses i lagen om psykiatrisk tvångsvård och lagen om rättspsykiatrisk vård och att vård enligt dessa lagar därför inte kan komma ifråga. - Tingsrätten har med anledning av detta intyg infordrat socialstyrelsens yttrande över den rättspsykiatriska undersökningen.

Socialstyrelsen, rättsliga rådet, har i yttrande daterat den 21 juli 1992 uttalat följande. Socialstyrelsen anser - i likhet med under-

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 7

DOM
1992-08-04

B 1421-92

sökningsläkaren - att Partinen begått åtalat brott under påverkan av en allvarlig psykisk störning samt att medicinska förutsättningar föreligger att överlämna den misstänkte till rättspsykiatrisk vård förenad med särskild utskrivningsprövning.

Tingsrätten ansluter sig till socialstyrelsens och undersökningsläkarens bedömningar. Partinen skall därför överlämnas till rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning.

SKADESTÅNDSFRÅGAN

Partinen har för det fall han fälls till ansvar medgett skadeståndsskyldighet och har vitsordat yrkade belopp såsom i och för sig skäliga. Han har dock hemställt att rätten måtte jämka skadeståndet, enär han handlat i ett psykotiskt tillstånd, som bör föranleda att skadeståndet jämkas med stöd av 2 kap 3 § skadeståndslagen.

Ångqvist har motsatt sig att skadeståndet jämkas.

Tingsrätten har inhämtat yttrande från Trafikskadenämnden. Nämnden har i sitt yttrande förordat att Ångqvist tillerkänns ersättning med 500 000 kr för sveda och värk samt lyte och men. Ångqvist har genom sitt biträde uppgett att Ångqvist har överfallsskydd i sin hemförsäkring och att det kan förväntas att försäkringsbolaget betalar ersättning med det av trafikskadenämnden tillstyrkta beloppet och att även vad som yrkats i övrigt kommer att ersättas av försäkringsbolaget. - Partinen saknar tillgångar och har under senare tid levt på socialbidrag. Han har enligt uppgift inte någon försäkring som skulle kunna ersätta de aktuella skadorna.

Ångqvists försäkringsskydd och Partinens bristande förmåga att betala det mycket höga skadeståndsbeloppet är omständigheter som talar för en jämkning av skadeståndet. Den aktuella jämningsregeln skall dock tillämpas mycket restriktivt när det gäller skador förorsakade genom uppsåtliga brott och utrymmet för jämkning minskar ju grövre brottet är. Partinen har förorsakat Ångqvists skador genom ett mycket allvarligt brott och tingsrätten finner därför att någon jämkning av ska-

GÖTEBORGS TINGSRÄTT
Avdelning 7

DOM
1992-08-04

B 1421-92

deståndet inte kan ske. På grund härav och då det inte råder tvist om de fordrade beloppens skälighet i och för sig skall skadeståndsyorkandet helt bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR se bilaga 4

Vad och besvär senast den 31 augusti 1992 (ställs till Hovrätten för Västra Sverige)

Hans Rundegren

Ansvars-

yrkande m m

FÖRSÖK TILL DRÅP (K 16552-92).

Målsägande

Björn Ångqvist, Norra Dragspelsgatan 14, 421 43 VÄSTRA FRÖLUNDA, underrättas genom

Målsägandebiträde

Advokaten Birgitta von Sydow, Box 5052, 402 22 GÖTEBORG.

Gärning

Partinen försökte den 18 mars 1992 i ett fritidsområde Skatås i Göteborg beröva Ångqvist livet.

Inledningsvis ^{slog} ~~hoppade~~ Partinen mot Ångqvist så att Ångqvist föll till marken, varefter han tog ett kraftigt grepp om hans hals tätt följt av ett knytnävsslag mot ~~ansiktet~~ ^{huvudet}.

Partinen grep vidare tag med fingrarna i Ångqvists ögon med tryckande och grävande rörelser, samt drog i hans öron, varjämte han utdelade en spark mot käken, liksom även ytterligare slag och sparkar mot kroppen.

När Ångqvist försökte försvara sig grep Partinen tag i hans fingrar varvid brott på ett lillfinger uppkom.

Därefter ^{*1/1992} ~~drog~~ Partinen ned Ångqvist till en närliggande dyg vattensamling och lade honom med ansiktet under vatten och höll honom under fortsatt kamp i detta läge under en längre tid, vilket avslutades med att Partinen tilldelade Ångqvist flera slag med en trägren mot bland annat huvudet.

Ångqvist tillfogades förutom kraftig smärta och andnöd skador i form av svullnader och blåmärken över hela kroppen, brott på lillfinger, blindhet på vänster öga samt sannolikt endast återstående ljusperception på höger öga.

Fara förelåg att Partinen fullbordat gärningen och han tillfogade genom denna Ångqvist svår kroppsskada samt visade vid tillfället särskild hänsynslöshet och råhet.

Lagrum ^(11 § samt 23 §)

3 kap 2 § och 23 kap 1 § Brottsbalken.

* Åtals
just.
vid 14/4/92

* Åtals
just.
vid 14/4/92

* Tillagt
vid
huvudför-
handl.
92 0803/HR

Dnr. 26.429 BvS/IN

Till
Göteborgs tingsrätt
Avd. 7

92-06-09
B 142/92
32

Mål nr

Åklagaren och Björn Ångkvist ./. Jari Partinen

Ang. försök till dråp

I egenskap av målsägandebiträde för Björn Ångkvist får jag härmed framställa följande

YRKANDE

Björn Ångkvist hemställer att tingsrätten inhämtar yttrande från Trafikskadenämnden avseende skälig ersättning av ett engångsbelopp och/eller en livränta för inkomstbortfall, kostnader, sveda, värk, lyte och men samt olägenheter i övrigt. Yrkandena kommer att beloppsmässigt preciseras efter det att jag tagit del av Trafikskadenämndens yttrande. Underlag för det enskilda anspråket håller på att sammanställas och kommer om inget hinder föreligger däremot att inges direkt till Trafikskadenämnden.

Dessutom yrkar Björn Ångkvist skadestånd enligt skadeståndslagen 1 kap. 3 § på grund av kränkning med 200.000 kr samt ersättning för förstörda kläder med 2.455 kr (skor 695:–, jacka 700:–, byxor 400:–, tröja 400:–, T-shirt 150:–, kalsonger 70:–, strumpor 40:–). Å samtliga belopp yrkas ränta enligt 6 § räntelagen från den 18 mars 1992.

RÄTTENS HANDLÄGGNING

Björn Ångkvist hemställer att huvudförhandlingen hålles inom lyckta dörrar.

Denna skrift har skickats via telefax till advokat Fredrik Gedda.

Göteborg 1992-06-05

Birgitta von Sydow

Dnr. 26.429 BvS/BS

7:2
92-07-08
Akt. B 1421 92
45

Till

Göteborgs tingsrätt

MÅL NR B 1421/92

Åklagaren och Björn Ångqvist ./. Jari Partinen.

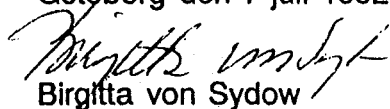
I egenskap av målsägandebiträde för Björn Ångqvist får jag härmed inkomma med följande komplettering.

YRKANDEN

Att Tingsrätten förpliktar Jari Partinen att utge skadestånd avseende sveda, värk, lyte och men med 500.000 kronor i enlighet med Trafikskadenämndens yttrande, bilaga 1.

Björn Ångqvist förbehåller sig vidare rätt att senare få framställa ytterligare skadeståndsanspråk gentemot Jari Partinen, för det fall nya skador till följd av brottet skulle visa sig i framtiden.

Göteborg den 7 juli 1992

Birgitta von Sydow

Advokat

Box 5052, 402 22 Göteborg

Tel. 20 06 30